

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter
Registratienummer: Awb 11/13688 (voorlopige voorziening)
Awb 11/13687 (beroep)

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit.
IND dossiernummer , verzoekster,
gemachtigde mr. J.A. Pieters, advocaat te Utrecht;

en

de minister voor Immigratie en Asiel,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 7 april 2011 heeft verzoekster opnieuw een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 19 april 2011 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 20 april 2011 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 20 april 2011 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 12 mei 2011. Op eveneens 12 mei 2011 zijn nadere stukken ingediend.

Het verzoek is ter zitting van 17 mei 2011 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

Als na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, verzet het algemene rechtsbeginsel dat niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak zich ertegen dat de rechter dit besluit beoordeelt als een eerste besluit. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kan dat besluit door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders als zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden voordoen die nopen tot afwijking van dit rechtsbeginsel.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en daarom behoorden te worden aangevoerd, evenals bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.

2.2 Verzoekster heeft aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegd dat zij in Nederland in oktober 2009 een relatie heeft gekregen. Verzoekster is als gevolg hiervan door haar zwager en zus uit huis gezet en haar zwager heeft haar familie in Irak in kennis gesteld. Als gevolg hiervan is de vader van verzoekster, die al medische klachten had, overleden. De broers van de vader van verzoekster houden verzoekster verantwoordelijk voor de dood van hun broer en hebben verzoekster bedreigd. Als zij naar Irak terugkeert, zullen ze haar doden.

Ter onderbouwing hiervan heeft verzoekster de volgende documenten overgelegd:

1. een vonnis van een rechtbank van 7 augustus 2005;
2. een afschrift van overlijdensregistratie op naam van _____ van _____
3. een registratie van aangifte van 15 augustus 2010;
4. een proces-verbaal van 15 augustus 2010; en
5. een ongedateerde verklaring van stamhoofd _____

2.3 Verzoekster heeft eerder een asielaanvraag ingediend op 19 augustus 2008. Deze aanvraag is afgewezen bij in rechte onaantastbaar geworden besluit van 4 maart 2009. Voor zover van belang heeft verweerder de aanvraag afgewezen met toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 en heeft verweerder het relaas van verzoekster - waaronder de door verzoekster gestelde familieverhoudingen en gestelde problemen met haar familie - ongelooftwaardig geacht.

2.4 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Alvorens toe te kunnen komen aan de ambtshalve te beoordelen vraag of aan de opvolgende aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd,

dient eerst beoordeeld te worden de vraag of verweerder de voor de Algemene Asielprocedure geldende termijn heeft mogen overschrijden. Verzoekster heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder de termijn niet mocht verlengen.

Ingevolge artikel 3.110, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) zijn in een Aanmeldcentrum voor het onderzoek naar de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd acht dagen beschikbaar.

Ingevolge artikel 3.115, eerste lid, onder a, van het Vb 2000 kan verweerder de in artikel 3.110 Vb 2000 genoemde termijn verlengen, voor zover hier van belang in geval van overschrijding van de termijn bedoeld in artikel 3.114, eerste lid, van het Vb 2000 (het bekendmaken van een voornemen op de vijfde dag), tenzij de overschrijding aan verweerder kan worden toegerekend.

Uit de toelichting op artikel 3.115 van het Vb 2000 (Sib. 2010, 244) blijkt dat enerzijds in een aantal nauwkeurig omschreven gevallen verlenging van de procedure mogelijk is, terwijl het anderzijds ook wenselijk is om in een aantal gevallen meer flexibiliteit in te bouwen. Hiertoe is de mogelijkheid tot verlenging wenselijk in gevallen waarin de termijnen die verweerder heeft, worden overschreden, maar deze overschrijding niet kan worden toegerekend.

In C12/4.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is nader uitgewerkt wanneer sprake is van een niet toerekenbare termijnoverschrijding. Om de termijn voor onder andere het bekendmaken van een voornemen te kunnen verlengen, moet sprake zijn van een situatie waarin de termijn van verweerder wordt overschreden, zonder dat verweerder daar zelf schuld aan heeft. In genoemde paragraaf wordt opgesomd in welke situaties daarvan in ieder geval sprake is.

Blijkens de brief van 13 april 2011 heeft verweerder de termijn voor het bekendmaken van een voornemen met twee dagen verlengd, omdat de onderzoeksresultaten van de afdeling falsificaten van de Koninklijke Marechaussee in Ter Apel met betrekking tot de documenten, die door verzoekster tijdens het gehoor inzake de opvolgende aanvraag zijn overgelegd, van essentieel belang worden geacht.

De voorzieningenrechter stelt vast dat de reden die verweerder voor de verlenging van de termijn geeft, niet in de hiervoor genoemde paragraaf van de Vc 2000 is genoemd. De voorzieningenrechter is echter van oordeel dat door het gebruik van 'in ieder geval' in paragraaf C12/4.2 Vc 2000 geen sprake is van een limitatieve opsomming, zodat ruimte bestaat voor andere dan daar genoemde redenen. Verweerder heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter dan ook als reden het afwachten van de onderzoeksresultaten van de afdeling falsificaten aan de verlenging van de termijn ten grondslag kunnen leggen.

Vervolgens dient beoordeeld te worden of de overschrijding van de termijn aan verweerder kan worden toegerekend. De reden voor de verlenging van de termijn is gelegen in het feit dat verzoekster de documenten waarop zij haar opvolgende aanvraag heeft gebaseerd, bij het gehoor inzake de opvolgende aanvraag op 11 april 2011 heeft overgelegd. In de uitnodigingsbrief van 17 maart 2011 heeft verweerder verzoekster meegedeeld dat zij deze documenten in origineel en voorzien van een vertaling in het Nederlands uiterlijk op dag 1 van de Algemene Asielprocedure dient te overleggen. Blijkens de stukken was dag 1 van de Algemene Asielprocedure op 7 april 2011. Volgens de gemachtigde van verweerder ter

zitting is het gebruikelijk dat bij een opvolgende aanvraag de documenten op dag 1 worden overgelegd, zodat daarnaar in de rust en voorbereidingstermijn onderzoek kan worden gedaan.

Ter zitting is niet duidelijk geworden waarom de documenten eerst bij het gehoor inzake de opvolgende aanvraag zijn overgelegd. Gelet op de aan verzoekster verzonden brief van 17 maart 2011 en de kennelijk gebruikelijke gang van zaken dat documenten op dag 1 door de vreemdeling worden overgelegd in het geval van een opvolgende aanvraag, acht de voorzieningenrechter de omstandigheid dat de documenten in dit geval eerst bij het gehoor inzake de opvolgende aanvraag zijn overgelegd, niet aan verweerder toe te rekenen. Het is naar het oordeel van de voorzieningenrechter dan ook niet onredelijk te achten dat verweerder de termijn voor het bekendmaken van een voornemen om deze reden met twee dagen heeft verlengd.

2.5 Ten aanzien van de opvolgende aanvraag overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Met betrekking tot het vonnis van een rechtbank van 7 augustus 2005, overweegt de voorzieningenrechter dat dit document dateert van voor het besluit in de vorige procedure. Het is dan ook niet nieuw. Verzoekster had dit document eerder kunnen - en moeten - overleggen.

Het afschrift van overlijdensregistratie op naam van _____ van _____ is van na het besluit in de vorige procedure, zodat het in zoverre nieuw is. Het document heeft echter geen betrekking op verzoekster, waardoor het geen nieuw feit in voornoemde zin is. Aan de omstandigheid dat uit het document blijkt dat _____ is overleden, kan niet de waarde worden gehecht die verzoekster daaraan wenst toe te kennen, nu in de vorige procedure de door verzoekster gestelde familieverhoudingen ongeloofwaardig zijn geacht.

De registratie van aangifte van 15 augustus 2010 en het proces-verbaal van aangifte van 15 augustus 2010 zijn gedateerd van na het besluit in de vorige procedure en zijn in zoverre dan ook nieuw. De afdeling falsificaten heeft de authenticiteit van deze documenten echter niet kunnen vaststellen. Volgens bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling), onder meer de uitspraak van 22 februari 2008 (nr. 200707176/1), ligt het op de weg van de vreemdeling de authenticiteit van de aan zijn opvolgende aanvraag ten grondslag gelegde documenten aan te tonen. Reeds hierom kan aan deze documenten niet de daaraan door verzoekster gewenste waarde worden toegekend.

De onder 5. genoemde verklaring van een stamhoofd is ongedateerd en niet afkomstig uit objectieve bron.

Gelet op het vorenstaande kan geen van de door verzoekster overgelegde documenten worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid als omschreven in 2.1.

Verzoekster heeft voorts aan de opvolgende aanvraag ten grondslag gelegd dat de situatie in Centraal-Irak, meer specifiek in _____ is verslechterd sinds het besluit op de eerdere aanvraag. Verzoekster beroept zich hiermee op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn).

De voorzieningenrechter vat het beroep van verzoekster op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn op als een beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3°, van de Vw 2000. In die bepaling is artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn sinds 1 juli 2010 geïmplementeerd.

Gelet op de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens kan de vreemdeling aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3°, van de Vw 2000 bescherming ontlenen, indien hij erin slaagt aannemelijk te maken dat sprake is van een zodanige mate van geweld dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, of in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt slachtoffer te worden van dat geweld.

Van nieuw gebleken feiten of omstandigheden kan in dit verband sprake zijn indien de vreemdeling aantoonbaar dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit van gelijke strekking de algemene veiligheidssituatie in zijn land van herkomst zodanig is verslechterd dat niet op voorhand uitgesloten is dat deze verslechterde situatie kan afdoen aan het eerdere besluit in zoverre dat ziet op toelating op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

De stukken waarmee verzoekster haar beroep heeft onderbouwd, te weten het meest recente ambtsbericht en een notitie van de UNHCR van juli 2010, zijn in zoverre nieuw, dat deze dateren van na het besluit in de eerdere procedure. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 4 februari 2011 (LJN: BP4320), meer in het bijzonder naar hetgeen is overwogen in rechtsoverweging 2.6.10 van deze uitspraak, is de voorzieningenrechter van oordeel dat op voorhand is uitgesloten dat deze stukken kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust. Deze stukken kunnen daarom niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheid als bedoeld in rechtsoverweging 2.1.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter lijkt de in artikel 32 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (Procedurerichtlijn) neergelegde regeling voor de behandeling van opvolgende aanvragen sterk op artikel 4:6 Awb zoals dat in de jurisprudentie is ingevuld. Evenals laatstgenoemde bepaling eist artikel 32 van de Procedurerichtlijn niet alleen dat de bij een opvolgende aanvraag gestelde feiten en omstandigheden nieuw zijn, maar ook dat deze relevant zijn en derhalve bijdragen aan de waarschijnlijkheid dat de asielzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel. Hierbij gaat evenals bij de toetsing in het kader van artikel 4:6 Awb de beoordeling van de vraag of een gesteld nieuw feit een relevant novum is vooraf aan de (eventuele) herhaalde beoordeling van het asielverzoek. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt derhalve niet in te zien dat artikel 4:6 Awb in strijd zou zijn met de Procedurerichtlijn.

Voor zover verzoekster heeft betoogd dat de toepassing van artikel 4:6 Awb in strijd is met het absolute karakter van artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), volgt de voorzieningenrechter dit betoog niet. Immers, zelfs indien sprake zou zijn van gedwongen terugkeer naar een land waar, naar gesteld, een risico bestaat op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing, moet in de regel worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels, die er toe strekken de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning op ordelijke wijze af te doen. Slechts

onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan de noodzaak bestaan deze regels niet tegen te werpen. Niet is gebleken dat van dergelijke feiten en omstandigheden sprake is, zodat geen aanleiding bestaat van het hiervoor gegeven toetsingskader af te wijken.

2.6 Het beroep heeft geen redelijke kans van slagen, zodat het verzoek wordt afgewezen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.

2.7 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

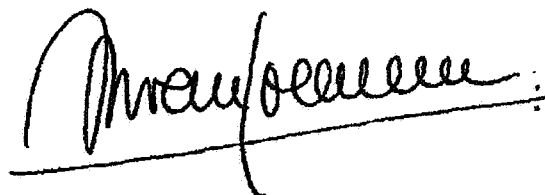
3. Beslissing

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. van Loenen, rechter, en door deze en mr. W.H. van Veen als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op

24 MEI 2011

Afschrift verzonden op: 24 MEI 2011

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

